

Regionsrådets 2. behandling af budget 2011

Budgettale

v/ Anders Kühnau, politisk ordfører for Socialdemokraterne

Vi tager lige nu hul på 2. behandlingen af budget 2011. Reelt set er det imidlertid næsten en tredje behandling, vi har gang i. Der er allerede blevet sagt mange ord om budgettet, og dette er min tredje budgettale. Jeg vil derfor forsøge at gøre det kort i dag.

Budgettet er i år stykket sammen af ikke mindre end to politiske forlig. Det ene forlig indgik vi før sommerferien. Her fastsatte vi midlertidige rammer for vores økonomi, og her besluttede vi os bl.a. for besparelser på 284 mio. kr. fra 2011 og frem. Det var ikke nemt, men vi nåede i mål. Alle partier på nær Fælleslisten var med.

D. 8. september lagde vi os endelig fast på rammerne, vi fordelte de 11 mio. kr., som vi havde hensat til budgetforhandlingerne, og vi tilføjede en række hensigtserklæringer til budgettet. Endelig lagde vi en buffer ind på 37 mio. kr., som skal sikre vores økonomi imod ubehagelige overraskelser. Alle partier var fortsat med – på nær Fælleslisten; men nu var det 40 ud af regionsrådets medlemmer, der var med imod 39 ved det første forlig.

Jeg vil godt indledningsvis rose alle partier samt vores løsgænger Poul A. Kristensen for at være med i denne aftale og derigennem søge indflydelse og tage ansvar for vores region. Det var bestemt ikke givet på forhånd, at alle ville være med på nær altså Fælleslisten. Jeg tror, det er et vigtigt signal, vi hermed sender til vores medarbejdere og borgerne i regionen.

Vi viser, at vi kunne nå en aftale, hvor 40 ud af 41 anerkender de økonomiske rammer, vi arbejder indenfor. Dermed bør de noget hidsige diskussioner, vi har haft om regionens økonomi blive lagt på hylden for en stund, og vi kan koncentrere os om at finde politiske løsninger i fællesskab. Derfor var det vigtigt for Socialdemokraterne med et bredt forlig.

Jeg vil godt i denne forbindelse minde om, at et forlig forpligter. Forliget betyder bl.a., at det nu må være slut med at komme med ufinansierede forslag ud over den ramme, vi nu har skrevet under på, at vi anerkender. Det er spillereglerne, som vi alle må følge, hvis vi vil have en region i økonomisk balance.

Socialdemokraterne har sammen med SF og de Radikale fra starten af undladt at opstille en gavebod med ufinansierede løfter til vælgerne. Det er måske ikke det mest populære – læs populistiske – standpunkt, men det er det mest troværdige og ansvarlige. Vores økonomi er ganske enkelt for ringe til, at vi kan bruge tid på at diskutere forslag uden finansiering. Det

irriterer mig derfor også en anelse, at ikke alle i denne sal tilsyneladende deler den opfattelse. Det vil vi uden tvivl vende tilbage til – bl.a. under et senere punkt på dagsordenen; men nu vil jeg ikke ødelægge den gode stemning.

For den gode stemning har faktisk kendetegnet disse forhandlinger i modsætning til sidste år. Det har også været et ønske fra Socialdemokraterne, at forhandlingerne skulle foregå i en fordomsfri og åben tone. Derfor lagde vi med regionsrådsformanden i spidsen og i samarbejde med SF og De Radikale op til en åben proces i forhandlingerne. Kortene blev lagt på bordet. Faktisk allerede inden forhandlingerne havde vi løftet sløret for vores prioritering i forhandlingerne.

Vi ønskede først og fremmest en styrkelse af psykiatrien. Derfor stillede vi et konkret forslag til oprettelse af et helt nyt sengeafsnit med 16 senge i Risskov. Vi fik en del kritik fra Venstre og Konservative for at have kommet med forslaget; men vi hæfter os ved, at de alligevel valgte at støtte forslaget, da vi skulle indgå forlig. Dermed sikrer vi bedre forhold for de psykisk syge, en mere specialiseret behandling af de udadreagerende, og endelig en bedre sikkerhed indenfor retspsykiatrien, så vi fremadrettet kan forebygge rømninger fra Risskov.

Derudover fik vi efter vores ønske sat penge af til det præhospitale område og til hjælpen for døende. To vigtige områder, som også har stor bevågenhed i den offentlige debat. Endelig fik vi vores ønske om en buffer til at styrke økonomien igennem, og det er vi meget tilfredse med, selvom det bl.a. skærer på puljen til det kommunale samarbejde samt en pulje til uddannelse af vores personale. Vi beklager disse besparelser, men det var nødvendigt i den givne situation.

Vi synes samlet set, at vi har sat fokus på nogle af de vigtigste områder ved dette budgetforlig. Dermed ikke sagt, at vi har nået alle vores mål. Langt fra!

Vi må generelt erkende, at den økonomiske ramme er for lille til Region Midtjylland. Det er vi ikke ene om at mene. Regeringens eget nedsatte Finansieringsudvalg har således tilkendegivet, at vi burde have et løft af vores økonomi på et par hundrede mio. kr., og Regeringens Koordinationsudvalg var af samme opfattelse. Regionen har derfor 189 mio. kr. ”til gode”. Før vi får de penge, vil vi ikke have balance mellem de penge, vi bruger, og de penge, vi får.

Vi har i en kort årrække lånt os ud af problemerne med den manglende finansiering; men det kan vi i sagens natur ikke blive ved med. Derfor vil jeg endnu en gang opfordre alle, der har indflydelse på denne og

kommende regeringer om at lægge maksimalt pres på for at få de penge, som tilkommer os.

Også vores MED-system har udtrykt en generel bekymring for den økonomiske situation i regionen. Det er bl.a. kommet til udtryk i høringssvare fra MED-systemet i budgetprocessen. Vores forlig imødekommer den bekymring, der gives udtryk for ved at tilvejebringe en buffer på 37 mio. kr. til styrkelse af økonomien. Det er således vores forventning og ønske, at vi ikke skal bede hospitalerne om yderligere besparelser, så langt, som vi kan se frem. Men at love at der aldrig mere kommer en sparerunde – det vil være utroværdigt, og det er alle klar over.

Psykiatrien har tillige været nævnt i flere høringssvar. Også her har vi imødekommet et udtalt ønske om et løft til psykiatrien med vores seneste forlig, der tilfører psykiatrien penge og medfører oprettelsen af 16 nye senge som tidligere nævnt.

Vi kan derfor sige, at vi har lyttet, og vi har handlet for at imødegå de udfordringer, vi bliver vi bliver præsenteret for.

Med de ord vil jeg på vegne af Socialdemokraterne sige tak til alle, der har bidraget til at få budgettet i mål, og meddele, at vi kan tiltræde indstillingen.

Pkt. 6: Plangrundlaget for hospiceområdet

- Vi har 25 % flere hospicepladser end lovgivningen tilsiger
- Hospiceaktiviteten er faldende med nedadgående belægningsprocent
- Med vores nuværende stramme økonomi vil det være forkert at prioritere etableringen af et nyt hospice
- Vi er meget positive overfor et nyt hospice, hvis vi får penge til det af staten
- Et nyt hospice skal ligge i den sydøstlige del af regionen – f.eks. på sygehuset i Brædstrup
- Er Venstre enige her? Jørgen Winther og Ulla Diderichsen har jo stemt for i udvalget.

Pkt. 4 og 5 vedr. DNU

De næste to punkter vedrører et emne, som i den seneste uges tid har påberåbt sig stigende opmærksomhed i offentligheden.

Det er nu ved at gå op for bl.a. Rigsrevisionen, at der er store uoverensstemmelser mellem Regeringens Rådgivende Udvalg, også kaldet Erik Juul – udvalget og regionerne, når det kommer til behovet for finansiering af de nye supersygehuse, som de er blevet kaldt.

Det pudsige er, at regionerne under et har nogenlunde samme forventninger til omkostningerne ved en modernisering af sygehusstrukturen som både den nuværende og tidligere statsminister har – eller skulle jeg sige havde lige op til valget i 2007.

Her lovede to gange Rasmussen højt og flot et løft på 80-90 mia. kr. til nye sygehuse og renovering af eksisterende, så vi kunne få en moderne sygehusstruktur i Danmark.

Indtil regeringen finder den gamle kugleramme frem, får vi en noget usikker proces med etableringen af de nye supersygehuse. Man slippe altså ikke uden om at betale, hvad det koster, hvis man vil have en hospitalsstruktur, som ikke bare er tidssvarende i dag men også 30 år frem i tiden.

De foreliggende indstillinger om styringsmanual og risikorapportering illustrerer den svære øvelse, vi er blevet sat til med samlingen af hospitalet i Århus til et nyt hospital i Skejby.